

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Nucleus Practici Tractatus, De Legibus

Marchius, Ewald

Coloniæ Agrippinæ, 1660 [erschienen] 1661

§. 25. Honorum & divitiarum contemptum suadet, & pericula eorum memorat, humilesque consolatur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42256

Ut te defendat variis à fraudibus hostis,
a Ullius labis ne te contagio lædat:
Sic sine nube, dies transibit, luce serena,
b Duraque nec tristem reddent, nec prospere
ra lætum.

§. 25.

*Honorum Et Divitiarum contemptum suadet,
Et pericula eorum memorat, Hu-
milesque consolatur.*

Horrende & cito apparebit vobis, quia judi-
cium durissimum his, qui præsumunt, fiet,
exiguo enim conceditur misericordia: po-
tentes autem potenter tormenta patien-
tur. Sap. 6. v. 6.

Carnis delicias, & mundi gaudia vita
d Divitias laudes, vanos hominum-
que favores

Et quæ magna putat, qui horum possessus
amore,

Cum noceant Animæ, carni quæ grata vi-
dentur,

Pernantesque Rosas, spinarum copia cin-
gat,

Majori fructu quæres mansura per ævum,
Nec

a Psal. 118 b Psal. 27. c 26. c Matth.
19. d Psal. 61. e Matth. 6.

Nec sapiēs altum, medio tutissimū ibis,
Inferiora minus, quam quæ sunt alta, noce-
bunt.

a Magni, magna luent, posthac tormenta do-
lorum,

Præ reliquis illi, quibus est concessa potestas
Ut præ sint aliis, duro si more gubernent,
Imperioque gravi, afflictis cervicibus instent,
Aut onera imponant humeris, superantia vi-
res,

b Dissimulentque mala, ut vincant zizania
semen

Utile sicque premant, ut vix emergere possit
Tunc vasto alterius vitii, se gurgite mergent
Et peccata luent aliena, ut propria facta,
Cum lolium excrescens, nec publica scandala
tollant:

Hos fluctus referet, mala conniventia Mag-
nis,

Effugit hybernas demissa antenna procellas,
Magnaque plus parvis, perstringunt carbala
venti,

a Apoc. 18. Sapi. 6. *b* Decreti 1. parte distinct.
83. cap. 3. Error cui non resistitur, approbatur,
& veritas cum minime defensatur, opprimi-
tur, negligere cum possis, deturbare peruerso,
nihil aliud est quam fovere, ibid. cap. consen-
sire, &c.

Non adeo est ratio privatis danda severa,
Quam sit Divitibus, seu qui lætantur honore,
a Quæ reddenda Deo, juxta concessa talèta,
His vero major, quibus hic concedidit am-
pla:

b In Terra, Cœloque simul, vix gaudia car-
p es,

Hæc modo si quæris, veris privaberis olim,
c In Mundo, vix est ullus fœlicior, illo.

d Qui contentus, agit placidos, inglorius
annos,

Inservitque Deo, tractat Cœlestia mente,

e Divitias aliis, curasque relinquit inanes
Quæ pacem cordis tollunt, animæque quie-
tem,

f Instar spinarum pungunt, acuuntque do-
lorem,

Tristia cum turbent, faciunt & læta superbū,
Ut feret, instabilis variati temporis usus:

g Impedit infirmum, grato ut requiescere
somnia,

Affligens, dolor, aut vertigo molesta cerebric

h Sic rerum cupidum, mala sollicitudo fa-
tigat,

Æs habeat Croesi licet, aut Junonia regna.

D §. 24.

a Matth. 25. b Luca 16. c Prov. 12. d
Prov. 27. & 28. e Luca 8. f Ibid. g Eccl.
31. h Eccles. 28.